

REPERTORIUM
IOANNIS AB IMOLA
IN LOC VPLETISSIMOS
COMMENTARIOS.

QVOS IDEM IN TRES DECRETALIVM LIBROS
diuino prorsus ingenio, labore incredibili, & studio, doctissimè iuxta
ac elegantissimè concinnauit.

NOVISSIME VERO EA DILIGENTIA INSTAVRATVM,
vt numerorum ratione fidelissime subducta, atque omni prorsus labe, qua
vbique deprauatum, & mutilum passim deprehendebatur, sublata,
nullibi aut falli, aut decipi possis.

VENETIIS, M D LXXV.
Apud Dominicum Nicolinum.

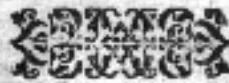
COLL-SOC-IESU-SALM-EX-DONO-REGVM

REPERTORIVM
ELEGANTISSIMVM
COPIOSISSIMVM QVE
SVPER COMMENTARIIS
DOMINI IOANNIS DE IMOLA
IURIS VTRIVSQUE DOCTORIS
FAMOSISSIMI:

In tres Libros Decretalium.

Cui in margine numeros adiecimus volumina indicantes: vt facilius quæ
quoquoq; volumine contineantur cognoscas.

¶ De litera A.

- BBA S. An indifferenter monacho ad aliam religionem transfire volenti licentiam cōcedere debeat. de renunc. c. dilecti filij. num. 10 189
 Abbas cedere nō potest in manibus monachorum sibi subiectorum. de renunc. c. dilecti filij. num. 2 189
 Abbas pro causa monasterij agere potest, sicut & conuentus. de off. deleg. cap. cum olim. num. 2 240
 Abbas nō exemptus non potest rem monasterij alienare etiam cum consensu conuentus sine autoritate episcopi: nec abbas exemptus sine autoritate Pape alienare potest de rebus eccl. non alic. cap. ad nostram. numero 5 175
 Abbas non potest interponere autoritatem in alienatione facienda de rebus eccl. sibi subiectis. de reb. eccl. non alic. c. non licet. numero 2 165
 Abbas habet potestim conferendi dignitates, vel beneficia particularia in eccl. secularibus. de institut. c. cum ad nostram. num. 1 100
 Abbas potest autoritatem prestare in alienatione rei spectante ad monasterium. de reb. eccl. non alic. c. ad nostram. num. 1 175
 Abbas loachim subiecit scripta sua correctioni sedis apostolicę. de summa trinit. capitul. damnamus. numero 11. & 14 14
 Abbas potest esse procurator pro ecclesia cathedrali. de postu. praef. c. ad huc. num. 2 117
 Abbas habet iurisdictionem in monachos. de appella. c. ad nostram. numero 1 269
 Abbas loachim habuit donum intelligentie, & spiritum prophetiz. de summa trinit. capit. damnamus. numero 3 13
 Abbas posse esse arbiter, vel arbitrator. de iure iur. c. quinta uallis. num. 29 164
 Abbas ratione capella subiecte tenetur ire ad synodū, & soluere chathedricum. de off. iudi. ordi. c. cōquente. num. 7 287

- 1 Abbas fieri non debet, qui super hoc habet spem, vel promissionem. de elec. & elec. pot. cap. cum ad nostram. num. 2 138
 2 Abbas potest habere iurisdictionem etiam in laicos, & etiam potestiam exigendi penas. de offici. iudi. ordi. c. dilectus filius. num. 1 290
 3 Abbas agere potest pro capellis sibi subiectis, & pro ille carum. de offici. iudi. ordi. capitulo conquerente. numero 2 286
 4 Abbas ex officio sibi in iuncto tenetur negotia sui conuentus procurare nisi bona abbatis sint omnino disjecta a bonis conuentus. Et quando dicatur omnino disjecta. de rescriptis. capitulo. edoceri. numero 2. 6. & 8 76
 5 Abbas monasterij principalis potest agere pro rebus, & iuribus monasterij inferioris subiecti ipsi principali monasterio de off. iudi. in rub. num. 1 291
 6 Abbas potest compromittere super iuribus monasterij. de arbitri. c. cum tempore. num. 1 364
 7 Abbas si sub se habeat clericos seculares, vel monachos in alijs monasterijs, vel dioecesijs, an poterit causas talium audire, & finire. de off. iudi. ordi. cap. quanto. num. 15 279
 8 Abbatis nomen potius est oneris quam honoris. de elec. & elec. pot. c. quia propter. num. 3 141
 9 Abbatem mortuo, an possit conuentus aliquem recipere in monachum de elec. & elec. pot. cap. officij sui. numero 7 189
 10 ¶ Abbatissa non est capax ordinis, potest tamen conferre beneficia, de constituta. capitulo. cum dilectus. numero 30 110
 11 Abbatissa sola absque consensu monialium, an possit agere pro recuperatione monialis quæ de monasterio aufugit, de his quæ vi metusue cau. c. perlatum. numero 10 336
 12 Abbatissa habet iurisdictionem in clericos sibi subiectos: & potest suspendere a beneficio, & quid de suspensione ab officio. de maio. & obe. cap. dilecta. numero 1. & num. 4 301
 13 ¶ Absens, & non residens absque alio ordine judiciali si quis sit, & monitus ad certum terminum congreguum sibi statutum non ueniat, poterit absque alio ordine judiciali priuari beneficio. de elec. non rel. c. Index 10. de Imola in tres lib. Dece. A 2 ex parte

IOANNIS AB IMOLA

IN PRIMVM DECRETALIVM

Commentaria,

QVAMPLVRIVM IVRIS CONSULTORVM, Q VI
probè aliquid his præclarissimis ac penè diuinis commentarijs hactenus
addidisse apparuerunt, adnotationibus illustrata.

HAC NOVISSIMA VERO OMNIVM EDITIONE AB ERRORIBVS
innumerabilibus, quibus ubiq; depravata, & passim mutila summi viri deprehendisse
conquerebantur, habita ad vetustissimos Ioannis de Anania codices fide
suo candori vindicata, atque integritati restituta.

ACCESSIONVNT ETIAM HVIC NOSTRÆ EDITIONI
commentaria ciudem Auctoris in xiiij. cap. sub tit. de Renunciatione, nempe
à cap. in præsentia. vsque ad finem, quæ in alijs desiderantur codicibus,
habita ex bibliotheca ciudem Ioannis de Anania.

REPERTORIVM DEMVM EA DILIGENTIA INSTAVRATVM
reperies, ut numerorum ratione fidelissime subducta, atque omni etiam prorsus
labe sublata, nusquam aut falli, aut decipi possis.

VENETIIS, M D LXXXV.

Apud Dominicum Nicolinum.

IOAN. AB IMOLA

IN DECRETALIVM LIBROS

Præfatio, seu præludium.

IN NOMINE SANCTAE ET INDIVIDVÆ TRINITATIS,

Patris & Filij, & Spiritus sancti: nec non & gloriosissime semper

Virginis Mariæ, & eiusdem ordinis Diui

Alberti, Siculi, Amen.

S V M M A R I F M .

- 1 Perit in rebus militariis, præponi debent rebus bellicis.
- 2 Diffidere nō debemus de insufficiētia, sed de omnipotētia dei confidere.
- 3 Commentatores decretalium, quæ fuerint.
- 4 Procedendi modus Ioan. de Imo. in hoc operé.
- 5 Invenit Papa. IIII. scilicet dominus Symboldus de Flisco de Lanua.
- 6 Decretales corrupta, qua emendata fuerunt.
- 7 Hostiensis factus de Scenio, ex apparatu post summum composuit.
- 8 Scire, est rem per causas cognoscere.
- 9 Causa libri Decretalium, qua fuit.
- 10 Causa finalis est prior alij causa causalitate, & est causa aliarū causarum ex intentione agentis.
- 11 Et qua sit causa efficiens huius libri, & qua causa materialis.
- 12 Materia accipiente dupliciter.
- 13 Subiectum scientie Decretalium quod est, et qua materia.
- 14 Tis est ars boni, & aeti.
- 15 Invenit quomodo diffinire.
- 16 Subiectum scientie canonica quid sit.
- 17 Scientia canonica cui pars Pseudoapostolis supponitur, & quomodo dividitur scientia.

Ex publice cōsulere

quantū possumus, eamq; omni nostra diligētia conseruare, atq; augere nos admonet omnis diuina & humana lex, & ipsa etiā quæ nobiscum nascitur, & oīm humanam legem antecedit, ratio naturalis. Constat autē multa & penē infinita officia, quibus vacare oportet eos, qui curas huiusmodi suscipiunt: quæ veluti longè diversa diuersus opus est cōmittere: præficiendo vnumquemq; illi operi, cui maximē sit idoneus. † Hinc præficimus rebus bellicis peritos rei militaris: caulis in foro tractandis, legum, & canonum sapientiam consecutos: consilijs & de liberacionib; rerum pro salute rei publicæ gerendarum, manuis & graues viros, prudenter & experientia cōmēdatos: & singulis quibuscumq; alijs eos, qui nouerint ea diligenter & prudenter administrare. Quæ sepe mecum recognoscis, in hanc tandem sententiam deductus sum: ut quoniam in canonica sapientia diu multumq; versatus eram, umne meum studium cōuerterem ad hanc ipsam, nea omnino clare vñq; ad hæc tempora traditā, summopere literis & cōmentatorū voluminibus declarandam, diligenter, atq; illustrandam: & præcipue mouebat ut cōmentarer hoc Decretalū amplissimum volumen, tanq; quod inter huius sapientię volumina merito, & existimatione obīnve principatum. Multum enim adiumentū ad rei publicam hinc, alberti posse crederebam, si operā dedissem vñ abundaret viris doctis, in hoc præsertim sapientię genere plutū necessario: neq; aliud aliquid videbam, in quo pariter considerare possem, me tantundem commo-

dum allaturum. Deterrebant autē me q̄plurima. Primiū q̄ arduum hoc opus censem̄a indigere non tam meo exiguo, q̄ acutissimo quodā, & penē diuino ingenio. Tum ipsius operis magnitudo, cui humana arta vix videbatur posse sufficere. Tum implicatio & occupatio multorū officiorū, quæ subire me oportebat partim in tradendo auditoribus siepe bis in dic hanc ipsam sapientiam, partim in administratione rerum publicarū & priuatarū: & haec fine nota mihi fas non erat omittere, neq; intermittere. H̄c̄ebam ergo non secus ac nauita, qui periculorum maris non inscius, littore sedens agitat secum satis ne infirma sit nauis, quam gubernaturus est, ad superando vndatum fluetus & concussions ventorū perierendas. Maxime me distrahebant incertor & dolor, de quibus minimum ex ipsa expectatiōe perturbabat, si eueneret vt post inchoatum opus virtus n̄mia ipsius magnitudine aliquā impar oneri desisterem. Itaq; inter has humanas cogitationes hinc atque inde iactatu: mens fluctabit donec lux diuini succurrat eloquij Hieremias prophetæ, Apostolorū afferens exemplum. † Primus namq; cum audisset a domino se prophetam in gentibus datum, suā excusabat imperitia, se puerū. I. inde & affirmans, & dñs ad eū, Noli, inquit, dicere, quia puer sum: q̄s ad omnia, ad quæ mittā te, ibis: & quæcumq; mandauerō loqueris. Apostolos vero Saluator ad prædicandū mittens, Nolite, ait, cogitare quo, aut qd loquamini: dabitur enim vobis. I. Spiritus sancto quid loquamini, neq; aut his solis, sed exemplo ipsorum omnibus, qui vacant bonis operibus, dictū intelligit, vt non diffidant de sua insufficientia, sed de ipsius Dei omnipotētia confidant: ei nāq; nihil omnino impossibile, nec deserit vñq de se sperantes. Hac ergo erectus fiducia gloriissimum eius nomē dehortè invocat, redem peorisq; nostri suffragiū suppliciter exposcit, ac Spiritus sancti directionē nō meo merito, sed propter eloquium dinum, de quo præmissum est, indubitanter sperans, & præsidio me committens patronae meae p̄fissime Mariae Virginis, totiusque amplissime ecclesis curia, oīsus sum opus hoc permaximum.

Ngredientibus iter sibi aliis in solitu, magna est anxietatis alleuatio, si nouerint alios viam illam ingressos feliciter terminū cōtigisse, nam ex hoc cōfidit & ipsi, si quæ fuerint difficultates eas posse superare, cū sentiant hoc antea ab alijs gestum esse. Inuit etiam valde, cum intelligent eos, qui laborē illum subierunt, gloriōsos habent. Sic cernimus aliquos magno desiderio diuersa regna, variisq; gentes longa peregrinatione lustrasse, quia videbant alijs, qui talia tentauerunt honori tanq; qui existimantur ceteris expertiores. Ad leuamen ergo meū, qui scribēdo super hoc Decretalū volumine cōmētariorū ingressus sum: laboriosissimum, difficillimum, & diuturnum opus, & ad posteriorū, qui hoc lecturi sunt exci-
Ioan. ab Imo. sup j. Decre. A 2 tatio-

hoc per Hiero. super Cantica. & debet ab eo, qui imponit eis poenitentiam, in quia diligenter de ignorantia, vel negli gentia sciendi, ut attendant quare non proficiunt uel propter ducit ingenij, vel quia oportuit eos circa alia opera charitatis intendere, puta circa exhibenda necessaria fratribus, vel pauperibus, vel hospitibus. Et idem de aliis bonis operibus: quamquam enim tenentur ad explicitem cognitionem articulorum, tamen licet eis explicite cognitioni praeponere alias scientias, ut si velint addiscere scientiam iuri, ut pauperes in iudicio defendant, ne opprimantur, non peccant. secundum Innoc. qui tamen eredit qd non debent ita praeponere aliam scientiam cognitioni fidei, quod in fide proticiant. Et dicit Innoc. videri quod semper plus debent intendere circa cognitionem fidei qd iuri, ex quo habent expensas ab ecclesia: nisi in contrarium eos iusta causa mouat. De laicis autem, qui bus Deus dedit talentum ingenii subtilis, dicit Innoc. videri quod melius faciunt si tuum ingenium impendant in cognitione fidei, quamvis non peccant, si hoc non faciunt: videtur, n. eis sufficere quod talenta sibi credita non abscondant in terra. Lito terrenis, sed bonis operibus inserviant: & in hoc ultimo idem Compost. dicens, qd licet laici literati ex debito rationis teneantur hoc liceat, non tamen mortaliter peccant, si ignorant, vel non sint solliciti de his sciendis, cu exenti profectio non sit ad hoc. ¶ **D**uo decimo quero in eo, qd dixi in proxima questione, quod habentes curam animarum debent scire articulos fidei explicite. An in hoc ignorantes possunt dispensari ut tollerari. Innoc. quod sic, dicens non se negare, quin Papa, & alii superiori prelati possint ex certis eis suis etiam minus literatos, & minus industriosos in temporalibus sustinere, de renuntiis, qd pro defectu.

5 M M L R P V M.

- 1 Firmiter credere debemus, que sunt fides catholicae, & quid sit fides.
- 2 Credulitas, quam habemus de fide, debet esse sine dubio.
- 3 Scripta in testamento, que non intelligamus, perinde habemur a nisi non efficiat scripta.
- 4 Deus est aeternus, immensus, incomparabilis, omnipotens, incomprehensibilis, & inscrutabilis.
- 5 Error Macedonij damnatur, qui dicebat spiritum sanctum non esse Deum, sed seruum patrum.
- 6 Pater, & filius, & spiritus sanctus sunt una simplex natura.
- 7 Deus pater a nulla est: filius a patre solo: spiritus sanctus ab utroque.
- 8 Creatura spiritualis, & corporalis simul a Deo creata sunt ab initio.
- 9 Credit Deus tempus, angelos, & creatura, aeternitatem simul ab initio temporis, qd simul cum tempore, cum tempore adhuc non esset.
- 10 Creatura humana cum post angelos sit nobilissima, quare post omnia creatura sit.
- 11 Creatura humana est communis respectu spiritualis, & corporalis creatura.
- 12 Diabolus & alii demones aeterni sunt hostes. & nati.
- 13 Persuaderi, si foliarius seruum ad fugam, fortitudinem, vel aliud simile, ructus strati corripere, etiam si alias illud falliturus frustra, & numero 29.
- 14 Doctor, qui promovit legere, an posse alium subsumere, scolasticis iniurias.
- 15 Dei similitudine sujaceat trinitate, quare sicut incarnatus illo tempore, & uero ante, uel post, & quare de Maria virginem, & non ex alia muliere.
- 16 Christus est uetus homo ex animo christiano, & caro composta.
- 17 In Christo est una persona in duabus naturis. & n. 13.
- 18 Christus secundum similitudinem est impossibili, & passibili secundum humanitatem.
- 19 Resurgent uerbi omnes cum suis corporibus.
- 20 Tantum perpetuam recipiet mala in iudicio, bona autem gloriam scripturarum.
- 21 Secundum matrem Deus absque eo, quod muetur.
- 22 Peccare non aliquis posse, & ex hoc non arguitur omnipotens Dei, cum peccare non posset.
- 23 Virginem sustinere non potest Deus post ruinam: potest tamen eam integrum redire.

- 24 Copierni dictio, quando ponitur ad iudicium, designat personam: & quando caput substantiae, designat substantiam.
- 25 Christianum habere non potest diabolus.
- 26 Libertas, ut libertum habeat angelus, bono, & diabolus.
- 27 Persuasione, sive suggestione an quis excusat.
- 28 Pater, & filius, & spiritus sanctus sunt substantia omnino simplex.
- 29 Leges 11:3 submittit ante legem misericordiam, felicem legem naturalis coniunctum, naturalem rationalem, & legem intelligentem.

Immiter. Non potest congrue summati propter multitudinem dictorum, nec etiam expedit: quia quo ad litteram clara est. Et primo tractat de summa trinitate, & de operibus ipsius trinitatis, & de fide catholica, & de articulis fidei. Secundo tractat de sacramentis in S. vna vero pariter alias com muniter, & haec cōmunitur. ¶ No. 9. I firmiter credere debemus ea, que sunt fides catholicae de hoc in glo. 1. & dicit Isidorus & Bernardus: est animi constantiam, qua quis rei ita tenaciter inheret, qd ab ea aliquo impulsione cœli, vel separari non potest. Et de credulitate in Hier. 3: 1. b. nihil est qd in hac vita habeti possit, nisi credulitas ante præcesserit. vide ibi exempla. Et in hoc glo. ibi probavit quia probatio fit per certius, autem certius fide, quia de re certissima est. s. de Deo bene tamen sunt ostensiones seu declarationes, quod dicit j. c. proxi. in. 8. not. ¶ Se

- 2 eundo no. ex hoc qd credulitas, quam habemus de fide, deber esse sine dubio. de hoc in glo. 2. & in ca. ibi: omne quod, vnde ad hoc genus mendacii nulla conditione quis debet adduci. 21. q. 2. primum. Vincen. sed nec ad aliud de hoc per Hostien. in summe ponit. S. quae interrogaciones sub S. dixisti. ¶ Tertio no. qd debemus simpliciter considerari ea, que sunt fides. Et dic similiiter. i. sine plena, seu inuoluntione, de hoc in glo. Et in ea, ibi. l. 2. dicitur qd scripta in testamento, que non intelliguntur, habentur perinde ac si scripta non essent. reliqua pte valent ibi: nihil negare, tacer, vel obscure respondere: & in fine qd si latet, dic ut not. de sp̄o: ex literis. j. & regula, contra cū. lib. 6. ¶ Quarto nō. qd unus solus est verus deus. Et de hoc quid dicte vnuus, dicit no. e. t. c. vnu. S. ad huc. in. 3. gl. & in Hier. c. 3. Et ceterus ne dīa p̄tratitatē, p̄tratetas pugnat, pugna vero contradictionē inducit. Et est eternus ut j. c. Et hoc ne solido vel singularitas cu vel minus potest, vel minus bonus, vel minus felicem ostendat. Est & alia ratione vnuus, quia oīs numerus ab unitate, unitas a nullo, sic et deus est a se, & non ab alio. Dicitur et vnuus alia ratione, de qua in glo. 4: in eo autem qd dicitur deus verus, hoc dictum est, ut dicit glo. 5. ad differentiam sicutorum deorum. & dicit beatus Thos. hic in commento, qd dicitur verus deus quia essentialiter & naturaliter est deus. Aliqui autem dicuntur dīj non versed per adoptionem, vel participationem diuinautatis, sive per nuncupationem, ut in Psal. 8: 1. Ego dixi, dīj. estis. Dicuntur etiam aliqui dīj sūm opinionem errantem. Psal. 85. Omnes dīj gentium demona. Et utroque modo potest intelligi glo. p̄m̄tis in eo, quod dicitur qd dicitur verus ad differentiam factorum. ¶ Quinto no. qd deus est aeternus, de hoc in glo. 6. & in Boetium 5. de consolatione. Aeternitas est interminabilis vitæ possesso tota simul, & dicit beatus Thos. qd dicitur aeternus, qd caret principio & fine. Et quia eius esse non variatur per praeteritum vel futurum: nihil enim ei subtrahitur, nec aliquid ei de cibis aduenire potest, vnde de se dicit. Exo. 3: 13. Ego sum, qui sūz: quia eius esse sepe presentialiter habet esse, & non nouit praeteritum vel futurum. ¶ Sexto no. qd deus est immensus. qd die vnu in glo. in hoc quinto, & dicit Ansel. quod immensitas est res, que pro sui excellentia & magnitudine inexcogitabili mensuratur vel attingi non potest. Thomas enim dicit quod dicitur immensus, quia id quod mensura non posset, mensuratur per aliud, sicut binarius mensurat secundum: quia et duo sunt sex: deus autem excedit omnem creaturam in infinitum. Et sic ad ipsū nulla potest fieri commixta. Ioan. ab Imo. super j. Decret.

a. Fiemiter.
Socium
Tho. 3. se-
diū. 3. 2. 9.
3. 2. 3. sic
diffinitur,
Firmitas ē
virtus fa-
ciens per-
manentia
in opere,
constantia
vero in op-
posito.

⁷ de iure iuris. ¶ Quid autem de compromisso facto per prælatum, si trahat ad successorem, rāgit Spec. in d. S. finitur. ver. quid si prælatus, ubi concludit, quod si in compromisso est procurata utilitas ecclesiæ, tunc trahat ad successorem alias non per ea, quæ habentur in c. ij. & viij. S. eo. & de solu. c. j. & ne prælati vice suas. c. si. Nisi intercedat autoritas superioris, per ea, quæ habentur in iuribus præallegatis. & s. de transac. veniens. &

Et sic sit finis huius primi libri.

R E G I S T R V M.

Omnis sunt Quaterniones, Praeter Aaa Quinternionem.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo

Pp Qq Rr Sf Tt Vu Xx Yy Zz Aaa.

V E N E T I I S, Apud Dominicum Nicolinum.

M D L X X I I I .